

Alfons Blancquaert

Geboren op 05-04-1914 te Uitbergen

Overleden op 15-11-1955 te Uitbergen

Bekijk meer bidprentjes op www.indeken.be

Des mensen gangen en wegen worden door de Heer bestuurd; hoe zou iemand kunnen weten wat hem op zijne levensreis zal overkomen. (Prov. XX 24)

Gedenk in uw gebeden de ziel

van Mijnheer

Alfons BLANCQUAERT

echtgenoot van Mevrouw

Bertha STEVENS

Geboren te Uitbergen, de 5 April 1914 en aldaar schielijk overleden de 15 November 1955.

Mijn levensduur was kort... in het midden mijner dagen ben ik heengegaan, ik dacht dat het middaguur pas was geslagen, en de avond van mijn leven brak plots aan... Och God, wat is het leven toch... Wat al kommer en zorgen, kruisen en tegenspoed... Wij pogen ze te verlichten door de troost die wij bij 't geschapene zoeken... helgas de vreugden dezer wereld zijn vermengd met bitterheid.

Hij had een rechschapen geest, uit ouderlijke traditie overgeërfd, ook een edelmoedig hart en een diepe naastenliefde. Voor iedereen was hij een oprechte en trouwe vriend. Zijn schielijke dood heeft dan ook menig hart pijnlijk getroffen.

Dat de Heer hem in genade ontvange, en vergeve hem wat hij uit menselijke zwakheid misdeed.

«Velt dan geen oordeel vóór den tijd, tot de Heer kome, die zelfs de verborgen hoeken der duisternis zal verlichten en de raadslagen des harten zal te voorschijn brengen.» (Cor. 4-5.) Rechtspraak behoort slechts aan de Meester, Hij immers alleen weet in hoever de mens ter verantwoording kan geroepen worden.

Liefste vader en moeder, maar al te wel begrijp ik uw onmetelijke smart. Alles deed u verhoppen dat gij in mij een troost en een steun zoudt vinden in den zons-
ondergang van uw zo vlijtig en werkzaam leven. Helaas... mijn ontoerekenbare opwinding heeft al die zoete hoop verijld als een droom. In mijn vertwijfeling gingen mijn gedachten toch naar u, en zweefde uw beeld steeds voor mijn ogen. Zij zullen u nooit meer aanschouwen. Doch ik zal voortleven in uw verbeelding en gij zult mij genade verwerven door uw gebed.

Mijn liefste vrouw, dat mijn aandenken bij u moge voortleven door, naar mijn voorbeeld, uw liefde te betuigen aan mijn goede en diepbedroefde ouders. Wees sterk in deze harde beproeving, zoek uw troost niet bij de mensen, maar neem uw toevlucht tot God die alleen uw lijdens begrijpen kan. Heb dank voor uw opofferende liefde en gehechtheid. Nu bijzonder vraag ik van u: blijvende genegenheid en herinnering in uw gebeden tot uitwissing van mijn fouten.

Mijn lief kindeken, nog onbewust van de grote ramp die u treft, eer en bemin uw moedertje, wees later haar steun en troost, en dagelijks zult gij met haar uw handjes vouwen voor uw vaderken die u zo vurig liefhad en toch heeft doen lijden.

Goede vrienden en kennissen, dit tragisch noodlot heeft mij van u gescheiden: doch blijve mijne herinnering bij u, en bidt voor mij.

Bij dit droevig heengaan is Uw deelneming en Uw gebed een ware troost. Wil hiervoor de uitdrukking van onze innigste dank aanvaarden.

De familiën BLANCQUAERT, STEVENS,
TEMMERMAN en DE LANDSHEERE.

Dr. H. D'hooge-Bontinck, Loereveld, Overmere tel. 271